

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐπὶ τὸ Ἄγρινιο στὴν Ἰσπανία

ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΦΛΙΩΤΕΛΗ — ΤΣΟΥΤΣΟΥ

Μαΐας

(Συμβούλου τῆς Γυμν. Ἐταιρ. Ἀγρινίου)

Ὁ Λαογραφικὸς Ὀμιλὸς τῆς Γυμναστικῆς Ἐταιρείας Ἀγρινίου, μὲ ἐπιχορήγηση τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπισημῶν, πραγματοποιοῖ ἕνα πολὺ ὄμορφο ταξίδι, ποῦ εἶχε προγραμματίσει κι' ἔδωσε τὸ γεμάτο ζωντάνια παρὸν σὲ δυὸ ἀπὸ τὶς πιὸ ὄμορφες πόλεις τῆς Ἰσπανίας, τὴ Μούρτσια, ποῦ βρίσκεται νότια, κοντὰ στὴ Μεσόγειο καὶ τὸ Οὐιέντο, ποῦ εἶναι στὴ βόρεια Ἰσπανία, 24 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανό.

Καὶ στὶς δύο αὐτὲς, πολὺ διαφορετικὲς πόλεις ὁ Λαογραφικὸς Ὀμιλὸς, μὲ τὸ μοναδικὸ ὄφος, τὴν ὄμορφη καὶ χαρούμενη παραδοσιακὴ φορεσιὰ του, πραγματοποιοῖ ἕνα ἔξοχος ἐμφάνισις, χειροκροτήθηκε θερμὰ καὶ πῆρε ξεχωριστὴ θέση ἀνάμεσα στὰ πολλὰ ἄλλα ξένα καὶ ντόπια φολκλωρικὰ συγκροτήματα ποῦ παρουσιάστηκαν. Μᾶς ἔβλεπαν σὰν κάποι ἐντελῶς διαφορετικὸ σὲ ἐμφάνισις, σὲ ἐκτέλεση, ὀλόκληρη ἢ Ἑλλάδα μᾶς στὴ σκηνή.

Τὰ περήφανα βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια μᾶς, τὰ δαντελωτὰ ἀκρογιάλια κι' ἡ καταγάλανη θάλασσα, ὅπως ἐμεῖς τὴν ξέρουμε νὰ στραφαλιζοῦ κάτω ἀπὸ τὶς καλοκαιρινὲς ἡλιαχτίδες, αὐτὰ μαζὺ μὲ τὰ δυὸ, τόσο διαφορετικὰ πράγματα: τὰ πηδῆματα τῶν ἀγοριῶν μᾶς καὶ οἱ λυγρὲς γεμάτες χάρη φυγοῦρε τῶν κοριτσιῶν μᾶς!

Οἱ Ἰσπανοὶ μᾶς ἀγάπησαν, μᾶς καλοδέχτηκαν καὶ μᾶς ἀποθέωσαν, ὅταν χο-

ρεύσαμε συρτάκι!

Τὸ ταξίδι γρήγορο καὶ κεφάλτο ἄρχισε στὶς 7 τοῦ Σεπτέμβρη, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν Ἡγουμένισα καὶ συνεχίστηκε μὲ ἀστραπιαῖο ρυθμό, περνώντας μέσα σὲ δυὸ μέρες τὴν Ἰταλία.

Περνάμε στὸ Πρίντιζι, τρέχουμε πρὸς Πεσκάρα, Μπολῶνια, Τζένοβα. Θαυμάζουμε τὰ πλούσια χωριά της, τὰ μεγάλα νοικοκοιρεμένα χωριά τῆς, τὴ μεθοδικὴ ἀγροτικὴ καλλιέργεια τῆς Ἰταλίας, τοὺς καταπληκτικὸς δρόμους της καὶ τ' ἀτέλειωτα «τουνελ» της.

Στὴ Γαλλία, τὸ κάθε τι παίρνει διαφορετικὸ χαρακτήρα, γίνεται πιὸ ἐκλεκτό, πιὸ φίνο. Μετὰ τὴν ἰταλικὴ Ριβιέρα, ὅπως ὁ δρόμος στενεύει καὶ περνᾷ ψηλὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα, μέσα στὰ πεύκα, τὸ Μόντε - Κάρλο φαντάζει ὄνειρομένο, σὰν μικρὴ πολιτεία παραμυθιοῦ. Μετὰ ἡ Νίκαια, αὐτὴ ἡ τόσο ὄμορφη καὶ κοσμοπολίτικη παραθαλάσσια πόλις τῆς Γαλλίας. Ἐμεῖς ὅλο τρέχουμε, περνάμε τὶς Κάννες καὶ μετὰ τὴ Μασσαλία.

Τὰ σύνορα πλησιάζουν. Οἱ Ἰσπανοὶ μᾶς καλωσορίζουν θερμὰ, μᾶς περιεργάζονται καὶ κατὰ τὶς 10 τὸ βράδυ μπαίνουμε στὴ Βαρκελώνη.

Μᾶς ἐντυπωσιάζει μὲ τὰ παραδοσιακὰ της κτίρια, τοὺς φαρδεῖς δρόμους της, ἀπλετα φωτισμένους, τὶς μεγάλες πλατεῖ-

ες, τὰ συντριβάνια της, τούς καθεδρικούς ναούς της, πού οί αΐχμεις τών τρούλων της άνεβαίνουν στόν ούρανό. Έδῶ τὰ πάντα εἶναι χαμογελαστά καί ζωντανά, ἔστω κι' ἂν εἶναι 11 τὸ θράδυ. Ἡ πόλη βουΐζει σάν χαρούμενο μελίσι.

Ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε νὰ τρέχουμε δίπλα στή Μεσόγειο, παραλιακά. Ὡστόσο τίποτα δὲν θυμίζει, τὰ ὄμορφα, γαλανὰ καί ἤρεμα ἀκρογιάλια μας...

Ἡ Βαλέντζια παρουσιάζεται. Καινούργια πόλη μὲ τούς μικροὺς οὐρανοξύστες της καί γρήγορα χάνεται πίσω μας. Τὸ ἔδαφος σὲ ἀτέλειωτες πεδιάδες, χωρὶς βουνά, ἀλλὰ γεμάτο μικροὺς λόφους, στεγνὸ, εἶναι κάτι σάν χέρσο χωράφι κι ἔρημο.

Στοὺς λόφους ἐπάνω νὰ ὁ ΤΑΥΡΟΣ, τὸ ἔμβλημα τῆς Ἰσπανίας, τὸν συναντᾶς συχνά, σὲ «διαφημιστικὰ πλάνα» πού σοῦ δίνουν τὴν αἴσθηση ὅτι εἶναι ζωντανὸς καί θὰ τὸν δεῖς νὰ βγάξει καπνὸ ἀπὸ τὴ μύτη του.

Ἀρχίζει τὸ πράσινο, ἄφθονα φοινικόδενδρα, πού μαρτυροῦν ὅτι φτάνουμε σὲ πόλη, τὴν πόλη τοῦ πρώτου μας σταθμοῦ, τὴ Μ ο ὄ ρ τ σ ι α.

Τὴ μιὰ βδομάδα πού περάσαμε στή Μούρτια, στὸ MEDIDERANE FOLCLORE φεστιβάλ, τὴν θυμόμαστε, σάν ἕνα ἀτέλειωτο παρδαλό, γεμάτο κέφι καί ζωντανία πανηγύρι. Παντοῦ βουΐζουν οἱ καστανιέτες κι ἀκούγεται τόσο εὐχάριστα ἡ λαϊκὴ μουσικὴ τῆς Ἰσπανίας.

Μοῖς καλοῦν στή διπλανὴ πόλη, τὴν Καρθαγένη, λιμάνι μεγάλης πολεμικῆς σημασίας στή Μεσόγειο καί ἐκεῖ χορεύουμε μπροστὰ στοὺς βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας. Ὁ Δήμαρχος μᾶς περιποιεῖται μὲ ὅ,τι τὸ πιὸ διαλεχτὸ διαθέτει ἡ πόλη του καί μᾶς δηλώνει ὅτι θὰ μᾶς θυμᾶται πάντα, τόσο τὸν συγκινοῦν τὸ τσάμικο καί τὸ συρτάκι μας.

Ξεκινᾶμε πρῶτῃ - πρῶτῃ ἀπὸ τὴν Καρθαγένη γιὰ τὴ Μαδρίτη. Ἡ Πρωτεύουσα χαρούμενη καί ἀνοιχτόκαρδη, ἐπιβλητικὴ,

μοιάζει μὲ ὄαση μετὰ τὴ στεγνὴ καί ἄγονη πεδιάδα τῆς Νότιας Ἰσπανίας.

Πλατάνια καί δένδρα αἰωνόβια, ὀρηγτικά λιοντάρια στὰ συντριβάνια της, ἀραβουργήματα κι ἕνας καταγάλανος οὐρανός, πού στέκει ἀπὸ πάνω της χαμηλὸς σάν τροῦλος, νομίζεις πὼς μόλις σηκώσεις τὸ χέρι σου θὰ τὸν ἀγγίξεις. Θὰ προλάβουμε νὰ κάνουμε λίγο τουρισμό. Ὅλοι θέλουμε νὰ δοῦμε τὸ μουσεῖο τοῦ Πράδο. Ἐκεῖ πού ἔχουμε λοξοδρομήσει καί χαθεῖ μέσα στοὺς μεγάλους δρόμους τῆς ἕνα ταξι μᾶς κορνάρει κι ἀκούμε τὸ «γεία σας πατριωτάκια»! Ἐνας Ἕλληνας ὁδηγὸς συγκινημένος... Εἶναι ἄλλο πράγμα πὼς νοιώθουμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔξω ἀπ' τὰ σύνορα!

Ἐπὶ τέλους νάμαστε ἔξω ἀπὸ τὸ μουσεῖο τοῦ Πράδο.

Τὸ κτίριο τοῦ Πράδο στή Μαδρίτη ἀποτελεῖ λαμπρὸ δείγμα τῆς νεοκλασικῆς τέχνης στὴν Ἰσπανία. Τὸ μουσεῖο παρουσιάζει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ποιότητα καί τὴν ποσότητα τῶν ἔργων Τέχνης πού ἔχουν συγκεντρωθεῖ ἐκεῖ. Οἱθησαυροὶ του περιλαμβάνουν ὄχι μονάχα πίνακες ζωγραφικῆς, ἀλλὰ καί σημαντικὲς συλλογὲς ἀπὸ γλυπτὰ, σχέδια, κοσμήματα ρυθμοῦ ἀναγεννήσεως, μπαρόκ κ.λ.π.

Μᾶς ξεναγοῦν στὶς αἴθουσες Γκόγια μὲ τούς καταπληκτικοὺς πίνακές του καί μετὰ μπαίνομε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐλ Γκρέκο, Δομήνικου Θεοτοκοπούλου. Οἱ Ἰσπανοὶ αἰσθάνονται πολὺ περήφανοι γι' αὐτοὺς τούς θησαυροὺς τους. Καί μᾶς, κάτι μᾶς καίει τὸ λαιμό, κάτι ἀνάμικτο ἀπὸ συγκίνηση καί ὑπερηφάνεια, μπροστὰ στ' ἀνεπανάληπτα καλλιτεχνικὰ ἀριστουργήματα τοῦ μεγάλου Ἕλληνα, τοῦ Ἐλ Γκρέκο...

Παίρνομε τὸ δρόμο πρὸς τὴ Βόρεια Ἰσπανία, γιὰ τὸν Ἀτλαντικὸ. Προορισμὸς μας τὸ Ὁσιέντο. Ἐνα δεύτερο φολκλορικὸ φεστιβάλ μᾶς περιμένει. Ὁ δρόμος γιὰ πρώτη φορὰ ἀρχίζει νὰ ἀνεβαί-

νει πρὸς τὸ βουνό. Περνάμε πολλὰ φτωχικὰ χωριουδάκια καὶ ξαφνικὰ βρισκόμαστε σὲ ὑψόμετρο 1.200 μ. Στὸ βῆθος ὁ Ἀτλαντικὸς μέσα σὲ μιὰ ρόζ ὀμίχλη. Τὸ πράσινο ὀργιάζει, ἀγκαλιάζει τὰ πάντα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δρόμο πὺν φειδωτὸς σέρνεται σὲ μιὰ τρομερὴ κατηφόρα. Κανεὶς δὲ μιλά, πρέπει μὲ τὴ σιωπὴ νὰ βοηθηθεῖ ὁ ὁδηγὸς τοῦ πούλμαν, πὺν ὁμολογεῖ ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ κατεβαίνει τόσο ἀπότομη κατωφέρεια.

Σὲ μιὰ ὥρα περίπου παρουσιάζεται ἡ γραφικὴ πόλη τοῦ Ὁβιέντο, μὲ τὰ παλιά της κτίρια, τὰ μεγάλα πάρκα της, τὰ σύγχρονα γυμναστήριά της, καὶ τὰ ὠραία καταστήματα.

Τὸ φεστιβάλ της εἶναι μεγαλειώδες, τὸ σημαντικώτερο τῆς Ἰσπανίας. Τὰ προσκαλεσμένα φολκλορικὰ συγκροτήματα φθάνουν τὰ σαράντα.

Ξυπνάμε πρωῖ καὶ κοιμόμαστε ἄργα τὸ βράδυ, πάντα χορεύοντας! Οἱ μουσικοὶ τοῦ Ὁμίλου μας ἀποδίδουν τέλεια τοὺς ἑλληνικοὺς σκοποὺς. Τὸ κλαρίνο, τὸ λαούτο, τὸ βιολί, τὸ τύμπανο ἐπιβάλλονται καὶ συναρπάζουν.

«ΕΒΙΒΑ ΓΚΡΕΘΙΑ» φωνάζουν οἱ χιλιάδες θεατῆς, ντόπιοι καὶ ξένοι. Μᾶς χαμογελοῦν καὶ μᾶς χειροκροτοῦν, μὲ ἐνθουσιασμό οἱ Ἰσπανοί. Μᾶς ἐπαινοῦν κολακευτικὰ καθημερινὰ οἱ ἐφημερίδες τῆς Ἰσπανίας.

Τοὺς φέραμε κάτι ἄλλο, μακρυνό, καθαρό, κελαϊδιστικό, σὰ βρύση βουνίσια. Μᾶς δηλώνουν ἀπερίφραστα πὺς ἀγάπησαν πιὸ πολὺ τώρα τὴν Ἑλλάδα. Καὶ μεῖς καμαρώνουμε!

Ἡ ἀποστολὴ μας εἶχε τελειώσει. Ἡ γλυκειὰ μας Ἑλλάδα καὶ τὸ ὄμορφο Ἀγρίνιο μᾶς περίμεναν.

Καὶ πρωῖ - πρωῖ πήραμε τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ...

Ἐβίβα Γκρέθια! Ἀλλὰ — νὰ τὸ πῶ; —καὶ Ἐβίβα Ἀγρίνιο!

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΜΕ ΣΠΟΥΔΕΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ.Ε.

Τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ καὶ συγκεκριμένα τὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν συνεχίζει τὴν ἔρευνα μὲ θέμα «Ἐπιστροφὴ Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων», πὺν εἶχε ἀρχίσει σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐκπαιδευτικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν (UNITAR) καὶ τοῦ Γραφείου Ἐφαρμοσμένης Κοινωνικῆς Ἐρευνας (BUREAU OF APPLIED SOCIAL RESEARCH) τοῦ Πανεπιστημίου COLUMBIA. Στὴν προσπάθειά του νὰ βρεθοῦν οἱ Ἑλληνες ἐπιστήμονες πὺν σπούδασαν ἢ μετεκπαιδεύτηκαν στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐπέστρεψαν νὰ ἐργαστοῦν στὴν Ἑλλάδα, ἀπευθύνεται σὲ Δημόσιες Ὑπηρεσίες, Ν.Π.Δ.Δ., Ἐπαγγελματικούς καὶ ἄλλους Συλλόγους, Ἰδιωτικὲς Ἐπιχειρήσεις κλπ.

Ἡ μελέτη ΕΚΚΕ ἀφορᾷ ἐπιστήμονες ὅλων τῶν κλάδων πὺν ἔκαναν βασικὲς σπουδὲς ἢ μετεκπαιδεύτηκαν σὲ ὅποιαδήποτε Ἀνατολικὴ ἢ Δυτικὴ χώρα καὶ ἐπέστρεψαν στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ 1960 καὶ μετὰ.

Τὸ Ε.Κ.Κ.Ε. ἐκφράζει τὴν πεποίθηση ὅτι τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρχείου ἢ τῶν καταστάσεων ἐργαζομένων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων προελεύσεως ἐξωτερικοῦ πὺν τηροῦν οἱ παραπάνω ὑπηρεσίες καὶ Ὁργανισμοὶ ἀποτελοῦν πολύτιμο ὕλικὸ γιὰ τὴν ἔρευνά του καὶ παρακαλεῖ νὰ διευκολυνθεῖ τὸ Κέντρο στὴν προσπάθεια αὐτή, παρέχοντας τὰ ζητούμενα στοιχεῖα, πὺν περιλαμβάνονται σὲ σχετικὸ ἔντυπο.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἔρευνα, ἀποσκοπεῖται ἡ ἐπιφέλεστερη ἀξιοποίηση τῶν ἐπαναπατρισθέντων αὐτῶν ἐπιστημόνων πὺν, μὲ τὴν προηγημένη καὶ πιὸ σύγχρονη ἐπιστημονικὴ κατάρτιση, μποροῦν νὰ προσφέρουν στοὺς διάφορους κλάδους τῆς ἐιδικότητάς τους σπουδαῖες ὑπηρεσίες, συνεργαζόμενοι μὲ τοὺς λοιποὺς ἐπιστήμονες.